

ЖИВОНОСНЕ ДЖЕРЕЛО

Живоносне джерело. Нова сторінка у багатомітній історії відкрилася для села Масевичі, після 28 грудня 1999 року за благословенням блаженнішого Митрополита Володимира Представителя УПЦ і постановою Священного Синоду, на прохання Єпископа Сарненського і Поліського Анатолія, було прийнято рішення відкрити чоловічий монастир на честь ікони Божої Матері "Живоносне джерело", в урочищі Федорина. Ще за довго до виникнення монастиря люди вважали це місце святим, незважаючи на перший погляд, тутешня місцина була не дуже відразу привабливою, Адже тут випасали корів, влаштовували різні розваги, сюди на окраїну вивозили навіть сміття. Але все це вкупі взяте, не могло затьмарити природного диво - джерела, що тут бурлило. За легендою джерело нерукотворне, існує переказ, що ніби цим краєм проходила Божа Матір і лишила свою стопу із цієї стопи стала текти вода, але зразу цього ніхто не знав.

Біля цього джерела був Данилів хутір. Одного разу люди косили траву біля хутора і натрапили на джерело, і здивувалися, звідки тут може бути вода. Пізніше вони джерело прочистили, зробили кодубця (щось подібне до бочки з дуба) і вставили його у воду. Вода в тому кодубці стала бурлити, кипіти ніби на вогні. Пізніше ця криничка стала дуже відомою. Люди почали приходити до неї і набирати цілющу воду, яка як виявилася лікувала від різних хвороб. Розповідали очевидці, що одного разу приїхав сюди хлопець, який довгий час хворів, вмивався тією водою, напився і став здоровим. Розповідала жителька міста Рокитне, Богданець Марія Данилівна, 1947 року народження, що її мама була свідком події, тому, що жила в той час біля цієї кринички. Одного разу привезли сюди "лежачу жінку", дали їй водички напитися, набрати з собою води, покупали в дома в цій воді і жінку покинула хвороба, і вона після того неодноразово приїздила на це святе місце і дякувала Богу. Люди часто коли хворіли, то в сні бачили видіння, що ніби йдуть до кринички помоліться, попейте води і будете здорові. Що і люди часто робили. Інколи так бувало, свідчать очевидці, що пропадала інколи вода тому, що приходили такі люди, що засмічували джерело. Люди просили брата Марії Данилівни, Миколу, щоб той почистив джерело. І що характерно в часи його роботи завжди йшов дощ і водночас світило сонечко, що ще більше додавало цьому місцю більшої святості.

У 70 - 80 роках атеїстична влада чуючи багато про зцілення хотіли знести криничку засипавши її піском, але Господь дивним промыслом врятував святиню. Вже приїхали трактори, екскаватор, щоб знищити цілюще джерело. Сусіди, які там жили, почали просити, щоб не чіпали святині, а ті казали, що у вас свого колодязя не має, вам яка різниця. Але в той час приїхало поселення людей, дехто кажуть, що то були цигани. Люди поділилися своєю скорботою, а вони не забарилися з допомогою, і відразу звернулися в районі вийшов наказ нічого не руйнувати.

Згодом на цьому місці Благочинним Рокитнівського округу о. Іоаном (Котіком) був встановлений хрест, як знак милості Божої. Велика слава цього місця облетіла всю тамтешню округу. У 1999 році за рішенням Священного Синоду УПЦ намісником майбутнього монастиря був призначений його засновник Архімандрит Феофан (Федюкевич). Зайшовши на святе місце, отець Феофан зайнявся Богоугодною справою, будівництвом обителі. Очевидці розповідали батьощі, що давно існував переказ, що тут має бути храм Божий, що ніби у сні одній людині був відкритий Промисел Божий. На допомогу отцю Феофану керуючий Сарненсько - Поліською Єпархією Владика Анатолій прислав архімандрита Авраама. Спочатку братія прочистила місце, накрили джерело таким собі шалашиком з гілляк, придбали для монастиря вагончик, який на перших порах був за келію і за храм. (див. Додаток 1.) Пізніше стараннями отця Феофана на місці цілющого джерела був побудований дерев'яний храм, на честь Божої Матері "Живоносне джерело" (див. Додаток 2) Потім також був збудований невеликий будинок для намісника та житловий корпус для братії монастиря, яка з кожним роком все збільшувалася (див. Додаток 3). Молитва в монастирі лунала, робота йшла, люди відгукувалися і ті хто чим міг тим допомагає у будівництві. Почали пізніше будувати соборний храм на честь преподобних Антонія і Феодосія та інших угодників Києво - Печерських (див. Додаток 4), який був освячений 11 жовтня 2005 року Високопреосвященішим владикою Анатолієм.

Монастир має підсобне господарство та орендує у державі 4 гектари землі, яку використовує для сільськогосподарського обробітку. Весь монастир і все господарство монастиря обведено великим муром (див. Додаток 5) який по периметру нараховує приблизно 1400 метрів (див. Додаток 6), і як зауважує отець Авраамій, що на цей кам'яний забор пішло багато тонн цементу, піску та безліч машин каміння. Пізніше було покладено тротуарну плитку на території монастиря. У 2007 році монастир придбав собі церковні дзвони, які радісно закликають людей на молитву.

До кринички за цілющою водою (див. Додаток 7) поспішають завжди тисячі людей, не тільки з Рокитнівщини, але з багатьох віддалених куточків нашої держави, які приходять для підкріплення своїх духовних сил, а також за зцілення від тілесних хвороб. Багатьма віруючими людьми про цілющу водичку складено багато віршів, ось один із них:

***У Масевичах криничка
Неглибока, невеличка,
Клен шумить над нею листом
В ній вода холодна й чиста.
Йдуть із поля трудівниці -
Повертають до криниці.
Із відерцем ходить мати
Чисту воду з неї брати.
Знають люди, як нап'єшся,
Зразу сили наберешся.
І говорять то криниця,
У якій жива водиця.***

Насельники святої обителі дуже завдячують і щодня моляться за тих добрих людей, які допомагали і допомагають їм у будівництві монастиря. Великий внесок в розбудову монастиря внесли:

- 1.Петрук Анатолій Васильович - директор державного підприємства "Рокитнівській лісгосп";**
- 2.Миніч Григорій Іванович - голова правління ВАТ Рокитнівський скляний завод;**
- 3.Кінчур Анатолій Андрійович - приватний підприємець;**
- 4.Вівчар Ігор Іванович - голова правління ВАТ Рокитнівський спецкар'єр;**
- 5.Поляк Володимир Пилипович - голова правління ТзОВ "Технобуд".**

Кожного року в день престольних свят храмів, а саме в день пам'яті ікони Божої Матері "Живоносне джерело", що випадає в п'ятницю Світлої Седмиці, а також 11 жовтня в день пам'яті Києво - Печерських святих приїжджає сюди керуючий Сарненсько - Поліською єпархією владика Анатолій, який є Священно - архімандритом обителі, духовенство різних єпархій, чисельні полонники, для того щоб помолитися і духовно підкріпити свої духовні сили. Владика завжди підтримує насельників монастиря закликає їх молитися не тільки за себе, але й за весь світ. Він говорить, що ви є родоначальники обителі і можливо дасть Бог монастир з часом стане великою Лаврою. Владика завжди освячує воду після богослужіння і окроплює водичкою всіх людей. І кожна людина свідчить, що

тут відчуває велику благодать Божу, внутрішнє піднесення духовне задоволення. Також на "Живоносному джерелі" браття кожної неділі та кожного святкового дня звершують водосвятний молебень. У 2009 році монастир святкував своє десятиріччя разом з владикою і браття одержали високі церковні нагороди.

У монастирі є ікона святих Вієнських мучеників Антонія, Іоанна і Євстафія з частинками їхніх мощів, також є часточки молей Києво - Печерських святих і мощі преподобних Іова та Амфілохія Почаївських чудотворців.

З благословення Божого, під покровом Божої Матері і стараннями та молитвами насельників монастиря, була заснована свята обитель, де браття звершують свій подвиг, віддаючи працю та молитви на служіння Богу і людям і тим самим виконують слова Спасителя "Хто любить Мене той слова мої виконуватиме" (Ів. 14, 23). Щасливі люди, тому що мають велику святиню у своєму селі і вірять, що молитвами насельників монастиря, Господь буде благословляти все село, кожну людину і захищати всіх від різних тривог та негараздів через святую водичку матимемо зцілення душевне і тілесне.

